

I. Bakalářská práce

Miriám NATOUFOVÉ

Mistr Madony z Michle a Madona na lvu z Klosterneuburgu.

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Janomír Homolka.....

Posudek vedoucího práce:

Předloženou bakalářskou práci Miriám Natoufové lze vlastně rozdělit na dvě spolu související části: první je věnována přehledu díla Mistra michelské Madony, druhá problémům ikonografickým. První částí předchází teoretická pasáž, nalézající klíč k historicky relevantnímu porozumění středověkému umění filosofickým díle Tomáše Aquinského. Už to svědčí o snaze pochopit středověk hlouběji - problém, historicky viděno, je však v tom, že sv. Tomáš žil v létech 1225-1274, zatímco středověk trval několik staletí. - K první části jenom několik poznámek: s. 6: po našem soudu nedostatečné vytčení základních znaků Mistrova umění - šlo přece o sochu /chybí např. Kotalův zajímavý pojem: smrštění tělesného objemu/. Dále: po lemika se studií J. Fajta a R. Suckala o původu Madony z Michle: ukazuje dobře charakteristický rys práce M. Natoufové: ad fontes! Publikace příslušné darovací listiny, kterou Natoufová publikuje v příloze, je zdá se vskutku rozhodující: partie má daleko širší význam než význam určený bakalářskou prací. Podobně pozoruhodná je i kapitola hledající původ pražského Ukřižovaného z hradčanského kláštera. Nerozumím jenom, proč /zejm. s. 14/ mezi díly Michelského mistra chybí historicky mimořádně důležitá Madona znojenská. Pokud jde o přehled dosavadního studia: domnívám se, že např. Gerhard Schmidt je vzat příliš zkrátka, že by si zasloužila alespoň zmínku Hlobilova teorie o počátcích a pramenech Mistrova umění, anebo stať Fajt-Suckala. Sympatické je, že jí všude jde rovněž o vlastní názor na základní studijní problémy. - Už tato první část /rozsah 25 s./ vyhovuje požadavkům kladeným na bakalářskou práci, a nad to ukazuje zřetelně jak přednosti /zejm. práce s původními prameny, včetně theologických, důležitých zejména s hlediska ikonografie, schopnost pracovat s latinskými středověkými texty, atd/ i nedostatky její práce /jisté problémy s metodou formální analýzy/. Druhá část předložené práce se jeví jako pozoruhodně samostatná a objevná, a požadavky kladené na bakalářskou práci zřetelně překračuje.

Tato druhá část je věnována ikonografii Madony z Klosterneuburka, kterou Natoufová považuje s Hlobilem za původní - opírá se též o restaurátorský protokol a - v tom je její vlastní vklad - o ikonografii Madony. Podstatu ikonografie vidív tom, že Klosterneuburská "Madona na lvu zcela specifickým způsobem spojuje téma "Virgy de Radice Jesse" s tématem Madony na lvu"; opírá se při tom vydatně o ikonografický rozbor folia 188 žaltáře královny Alžběty Rejčky. Tyto dvě základní myšlenkové složky na sebe navzájem působí a jejich - ikonograficky tvůrčí - synthesisa dovoluje vyložit všechny významnější motivy: vychází, nemýlím-li se, právě ze sporného motivu tří růžových květů v Mariině pravici. Foliu 188 v žaltáři Elišky Rejčky /připojeno barevně/ věnoval vskutku vyčerpávající ikonografickou pozornost. - V této druhé části práce jasně vystupuje orientace M. Natoufové na ikonografii a studium ikonografické problematiky, a také přednosti její vyhranující se umělecko-historické práce, k nimž - mimo toho, co jsme řekli - patří i důsledná snaha vidět významovou mnohoznačnost jednotlivých motivů. V této druhé části spatřujeme podstatu a největší přínos předložené práce: jí Natoufová překročila hranice bakalářské práce a formulovala výsledky vlastního studia. Práce vskutku připravuje "půdu budoucím specialistům pro lepší a specialisovanější bádání" /s. 4/. Některé formulační nedostatečnosti a nešikovnosti nepádají na váhu.

V..... dne.....

Praze 5. srpna 2006

podpis vedoucího bakalářské práce